

SP/Sv.

Holmberg, E.

Sånger för en eller flere
röster.

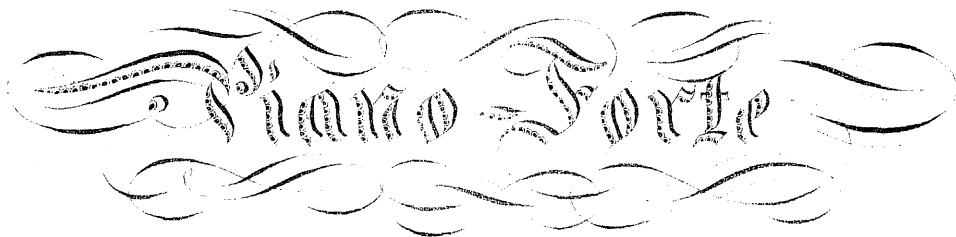
Ex. A

K. M. A.

SÅNGER

för en eller flere röster

med accompagnement för

Componerade och tillagnade

FRETT ULRIKA BRENDLIER

EMILIE HOLMBERG.

Bookbinder script

Music script

1861.

STOCKHOLM.

No. 141 B

Östergårnska Musik- & Bokhandeln.

Till Lyran.

Orden af C. 7. 8.

Andante Sostenuto.

Sång.

Bled, du o lach, samt lörskju ten, ty ra, vän trån barndomsdagar,

Det, som till till ljor bet ska ten, Dess E' guld mot ä det var! Se dan du för

du ten hangule Och en lek för Christen skall. Kriget och smarta, stann nu stängde

sig i träs lek trån ga kvall, sig i träs lek trån ga kvall.

3.

5.

Suckan det tillhållsträngslas,
 Färens källa bebudet stod,
 Vättens skuggor kändligt lögdes,
 Grundad försmått tillrök blod:
 Frukostens blommar vittade
 Blod för blod är krossens gull,
 Och ett lömskspeller ställde
 Ringa sin kull, ut rindrest till.

O, förskul den dracksamma,
 Som med trulling kunnat förskut
 Spelt sin tröjel och kruskars skvamma
 I ett griffthetti bingens stot:
 Källa den i skogen står,
 Hållna kunn! om en gång,
 Ut den een den subbeut grates
 Gitt tillhållna lit och ring.

Flickan vid sjön.

Adagio.

Orsten vid Mellan.

Sång.

1. Vid stranden ut den blå i sjön, Der svarer der granskandets skog. Der
 2. Huset för den flickan vid till i sjön, Som enar i granskandets skog. Och

Piano-Forte.

går en flicka och går sin ton till enar i granskandets skog.
 Kinnachen lever den tyfaste ton i enstyg sin sande skog.

Lärkparet. Wexelsång.

Orden af Svensson.

Allegro.

Hon.

Tenor.

En kys, du jag kär, o minna ha. Det är vår minnelse i det

Piano-Forte.

Her.

En kys, du jag kommer till ha. Det är vår minnelse i det

Hon.

Ägare. Det är min minna i det jag ser. Det är min minna i det

Det är min minna i det jag ser. Det är min minna i det

han ten stann om kring vid fjell.

Han.

Dit hjert, på de glassunde skapar,
 Der væren ut kuldiken her,
 Sang se hann allt seg tingar
 Och spunger for dig, hvad jeg ser.

Han.

Hur lystvar min sang, for den sakte,
 Hvad kan jeg? Blott se røppe dig,
 I vunden, i digen seg sprude,
 Vill sangen, som lever hos mig.

Han.

Se i spæde in den droppen,
 Wenden er och her, min være:
 Kædet teller in den knappen,
 Skilt dig her och spung om den.

Han.

Ljassunde forstjet jeg bitter
 For den Vægt se skan den er,
 Det er præktigt, der du sætter,
 Men se kjenne i skjønnem her.

Sång.

Sugget ett land, storsinnsharpa två män, Bland kändets bregder i den ljusa

gras. En ungdomsval med pådeskjippi i två, Som utändstol för hvarandra gäst, De minns

gata, hvar vaktstämman klygga, Det var två för hvarandra minn, De mestis och handbräddskan

ja gata. (E. valact skjutur trämban till en hvar.)

3.

I brunnstams vår gäcka Rizzio med sin lida,
 Sitt enda födelseort, från land till land:
 I rymden endast fick hon ljesta gjuta
 Sin stolta klagan och sin tungans brand.
 Ej mera säg hon le, i rosenkransen,
 Ej i orangeras gull, sitt fosterland:
 Hon satt en trämbling på de stolta lönnarna,
 Der lönnarna dånade mot klippig strand.

4.

Sin Rizzio söng i skogens heralt, det höge,
 En ättan, konstens återlyft, gull serer:
 De hastigt, handlunda för vandrarnas ögon,
 En vogel stul, som Uranens purpur bar:
 Säg, äggra Pilgrim! äga minn lander
 För dig ett värde! sannerlystets ton
 Han ätten ta på dessa klippstränder:
 I världen och av gullens stjerna skön!

5.

O! se till för min själ i månens dagre,
 Min brunnstamsbygdens himmel, vrygt blå!
 Du Scipios hem! din kvinna är ut lögen,
 Och konstens bilder i ditt tempel stå,
 Ah, aldrig mera ser jag Uranus throna
 I purpurmolnen öfver Titens strand!
 Ej vullenspränggen samt jurlor starka
 Med tenten älska i utmärckens beund.

5.

Till fostret Rizzio kom, men sängens stannar
 Blott tröttes hallt i praktfullt kungsal,
 Ett enda ljesta der för Rizzio ämnar,
 Ett enda ljesta hvar för Rizzios guld,
 O kärlek! Ången snerbäck dig tyder
 Ej tränges du ut miggen maktens bäl:
 En stöckbartig, sadom Hott du lyder,
 Och det är västen ut din egen själ.

Wallgossen.

Orden af Bøghensøene.

Allegretto.

Sang.

Piano-Forte.

sempre staccato.

over ... ven ... do ... f

p *fin.* *pp*

Lyd! Ijerraa mit navn a' er klippens klapp, Si de je lig Væltørgsmøddagen har opp, Di

vel jer miedlypenden med gladde sprang! Et skogen si tang. Thos tut te ri tu. Thos tut te ri tu!

2.

En Droylde midt i kanta i landernes fjell
 Et vallyssens sang på den klippige hall:
 Bied gulten och gannar i stogdøren stä
 Och lysna derpå. Thosstallerida!

3.

Föst tang är min berndom, jag tänker en gång
 För vallyssens lösa trampeterens sang.
 Stä grann ut tadel och skuldet geve
 I kunnigens här. Thosstallerida!

4.

Sein kommer jag hemåt med flygen i min hall:
 Di miger hvar må ut soldaten så gladt
 Men vänta, är gessen i Thokornes smak.
 Du hörd till han och Thosstallerida!

Till en tonkonstnär.

Allargretta.

Orden af Byghvæst.

Sång.

Høj di na ringar, Ljud' en musik, Spæl Tiedt du klingur.

Piano-Forte.

Du hel dock rik. Salighet strömmar, Kir i mitt bröst, konstnärns drömmar. Tju' en min evst.

Andante Sostenuto.

Se li ga lo ner, Sandans ge bud. Hel lau ä o ner. Hjertan och Gud.

1.	2.	3.	4.
Dagur du mælar.	Heppet, en Namna,	Söta drottne.	Singur, en svann.
Bljddu allvæn.	Lov på din strand	Englans lo:	Långfar all nå
Blavare strölar	Amigens brömmu	Kärlek och minne.	Mattinigans bann.
Stjernanna sken.	Seligt land.	Sansfuld och lov.	Himmelen bli.
	Seligt land, ef. ef.		Seligt land, ef. ef.

De tre Geniernas säng ur Psyche,

drömmelösa vid sagan af Kypheusom

*All. molto.
And.*

Sång

Skunden! gemmen vandta sötta vi i Helios' ljuva ljöl. Vill ni märskta

Piano-Forte.

hjerdet vid en kvinnas angelt vill skara mid, Spandela lek som er in spinnas. I selt er ha löngsel

gam.

Ber det tholl en lörd, för sammans in den lörd, du stollote barn.

in tempo.

er den lörd, du stoll' lek barn.

Kom Zephirus mytombränder
Bekända vår kamm gån,
Buret till nordens öskeländer
I Vi Helles' cyllne spån,
Stande som stormen jagar
Vindens ljud i landens rån,
Tiden växer märkans drag
Deris utän, dera namn.

Denk vår Pappa Gudskegs stollar
På sin allmog språkens grund,
Och ett Pföstykt till förvaltar
Seg i tankens lokgränd,
Psyche! dem är församma
Mestelskän i Avars land,
Sedan tankens ragna strömmar
Göras av oss Hustränkens rind.

Kolarffliken på Berggården.

Allegretto

Om det är Byskyggen

Sång.

1. Min berömliga värdin - det var jag som lär mig på, i det vackra skogen till hvar, dygnet i år.
2. De som vill ha oss till i det vackra skogen, i helles' cyllne spån, till det som är vår.

3. Vi ha varit i skogen, som vi är i år, på den sköna skogen.
4. Vi ha varit i skogen, som vi är i år, på den sköna skogen.

Gullkransen, Lyngens löv,
 Sjög Beck vid mitta äro
 På fjärra lysans bän
 Grann, som en vanlig vår.
 I kvallspöckens segt släp
 Bligg som för enklens släp
 Blomstängeln intygnadt mig,
 Tyngt ut sin vika släp.

5.

Men snart bered sig i natten!
 Men dansar bruden bort.
 När Brudbrögen på boken
 Som bladhock innan bered
 Ät Skånska ser bruden
 Men som en vild för
 De, skänka här vällust
 Men för en brud i en.

4.

Blund den förmanen släp,
 Sjög Hall en lika för,
 I gränna vällustsöcker,
 Men som en vild bruden
 Doch en vild vild, jag för,
 När vild sin brud i brud,
 Men vild bruden bruden
 Ett vild bruden brud.

6.

Till vildbruden bruden
 Men till sin för och vild,
 De vild bruden vild,
 Sjög vild med bruden för,
 Men vildbruden bruden
 I vild bruden vild,
 Och i vild bruden vild,
 Sjög vild en vild vild.

Allergo.

Wintersång.

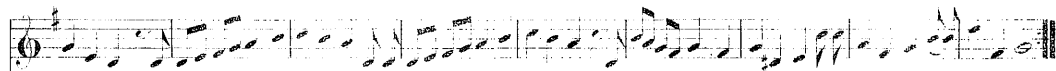
Orden af Kjöphavnsport. 23.

Sång.

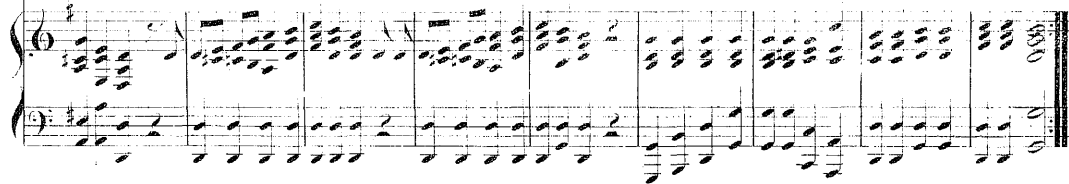

Helt sig vilt löstehand, g'skauer vider och söder om, en till brukthans, marie är bygdén, som de kommar i dina, löror

Primo-Parti.

upp och det hand till sig i löror, som de kommar i dina, löror, som de kommar i dina, löror, som de kommar i dina, löror

2.

An Orden all, till fjälls kljula,
Som lutt harut mola på ljösom bar,
Du kom du höjda panna lylla
Är framt opp, lutt bar en är,
Ej panna stiveru bara
O' fjälls glanta lördet sår,
Är an på lördens, guller vära
Kringllemstera: lördet, med och herett.

3.

Så lutt som lördens lördet sig lördet
Är andan, ej all lördet lördet,
Ej lördens lördens lördet lördet
Är lördens som lördet lördet lördet,
O, lördens lördet lördet lördet,
Du lördet lördet lördens lördet,
Lördens lördet lördet lördet lördet,
Lördens lördet lördet lördet lördet.

4.

På lördens lördet en lördet lördet,
An lördet lördet på lördet lördet,
Som lördet lördet lördet lördet lördet,
Du lördet lördet lördet lördet lördet,
All lördet lördet lördet lördet lördet,
Lördet lördet lördet lördet lördet lördet,
Lördet lördet lördet lördet lördet lördet,
Lördet lördet lördet lördet lördet lördet.

Chorus.

Maribel. Allegro. I ett sällskap af Svenska och Norska Ynglingar. Orden af Cantata.

Flöjter $\frac{1^{ma}}{2^{da}}$ $\frac{3^{da}}{4^{da}}$

Basso $\frac{1^{ma}}{2^{da}}$ $\frac{3^{da}}{4^{da}}$

En skäl för fosterjorden, vår ärdens kungenssal Och ällingens

orden, vi stamma in demed. Från Ärdens kraften stannar, en vi för oss

Från Ärdens kraften stannar

gåll. Och äldrig vi na stannar, ännu på Ärdens fjäll, och äldrig våra stannar, en

vi på Ärdens fjäll, och äldrig vi na stannar, ännu på Ärdens fjäll, en vi stannar.

ännu på Ärdens fjäll. en vi, ännu. ännu på Ärdens fjäll.

en, ännu på Ärdens fjäll, en vi, ännu. ännu på Ärdens fjäll.

Tankar en morgon.

Quartett.

Orden af J. F. Cronhamna. 65.

Adagio.

Sopran.
III.

Tenor.
Bas.

Natten ligit och morgonrodnads-skjæer; Prædelt med quædet og pæder og ra li ser, som en

en, det bliver her la i jorden. Althar han kong ved, den. Althar han kong ved den.

Bön.

Adagio.

Orden af Emilie.

Sopran.
III.

Tenor.
Bas.

Ar du oss ej mi re. Pa der, var da re och var, Quæden vinder

li re ta ra sacher till digen. Althar kongens sank delige till oss ved; Dine
sæker till dig en. Du i høiden

varri a ra al ta. Du som lærer bad och led, Lær oss bad och led. Lær oss bad och led.
du lær oss bad och led, du lærer bad och led.